Wprowadzenie do symulacji i metod Monte Carlo Projekt 1

Zuzanna Brzóska, anonymous second person

22 maja 2023

Spis treści

1	Wp	rowadzenie	1
2	Ger	neratory	2
	2.1	LCG	. 2
	2.2	GLCG	. 2
	2.3	Lagged Fibonacci generator	
	2.4	RC4(32)	
	2.5	Exclusive OR Generator	
3	Tes	\mathbf{ty}	4
	3.1	χ^2 test	. 4
	3.2	Kolmogorow-Smirnov test	. 4
	3.3	Frequency monobit test	
	3.4	Runs test	. 5
4	Sec	ond-level testing	5
5	Wy	niki	6
	5.1	LCG	. 6
	5.2	GLCG	. 7
	5.3	RC4(32)	
	5.4	Lagged Fibonacci generator	
	5.5	Exclusive OR Generator	
	5.6	$\Pi, e, \sqrt{2}$	
6	Por	równanie	9
	6.1	Testy generatorów	. 10
	6.2	Second level testing	. 11

1 Wprowadzenie

Celem niniejszego projektu jest opisanie wybranych generatorów liczb pseudo-losowych (czyli liczb w pewien sposób przypominających liczby losowe) oraz sprawdzenie ich własności i jakości, bazujące na testach statystycznych.

2 Generatory

Na początek skupimy się na przedstawieniu poszczególnych generatorów liczb pseudolosowych, czyli algorytmów zwracających sekwencje liczb (lub bitów), które wydają się losowe. Poza generatorem XORG zwracającym ciąg bitów, wszystkim generatorom liczbowym można w naszej implementacji przekazać argument informujący czy chcemy otrzymać liczby z przedziału (0,1) czy ze zbioru $\{0,\ldots,M-1\}$ dla pewnego M (zwykle będącego potęgą 2).

2.1 LCG

Liniowy generator kongruentny LCG(M, a, c) jest jednym z prostszych sposobów generowania liczb pseudolosowych postaci $u_n = x_n/M$. Generator zdefiniowany jest poprzez rekurencję

$$x_{n+1} = (ax_n + c) \bmod M,$$

gdzie a stanowi mnożnik, c przyrost, M moduł, a x_0 jest wartością początkową i każdy z parametrów pochodzi z przezdziału [0, M). Liczba pseudolosowa jest resztą z dzielenia przez M, zatem przyjmować może wartości od 0 do M-1. Generowana sekwencja będzie miała okres o długości co najwyżej M.

W testach za (M, a, c) przyjmować będziemy $(13, 1, 5), (2^{10}, 3, 7)$ oraz $(2^{10}, 5, 7)$. W ostatnim przypadku parametry spełniają twierdzenie pozwalające określić kiedy okres wygenerowanego ciągu ma długość równą M, a mianowicie:

- $\rightarrow c$ jest względnie pierwsze z M,
- $\rightarrow a-1$ jest wielokrotnością każdej liczby pierwszej dzielącej M,
- \rightarrow jeśli 4|M, to $a=1 \mod 4$.

2.2 GLCG

 $GLCG(M, (a_1, a_2, ..., a_k))$ stanowi uogólnienie poprzedniego generatora, gdzie liczby generowane są na podstawie rekurencji

$$x_n = (a_1 x_{n-1} + \ldots + a_k x_{n-k}) \mod M,$$

dla danych $x_0, x_1, \ldots, x_{k-1}$.

Dla odpowiednio dobranych stałych a_j , przy czym M - liczba pierwsza, możemy otrzymać okres długości M^k . W projekcie przetestujemy GLCG dla parametrów $M=2^{10}, k=3, (a_1,a_2,a_3)=(3,7,68)$, gdzie spodziewamy się zdecydowanie krótszego cyklu oraz dla $M=2^{13}-1, k=3, (a_1,a_2,a_3)=(3,7,68)$ (zauważmy, że $2^{13}-1$ jest liczbą pierwszą, więc istnieje większa szansa, na dłuższy okres ciągu).

2.3 Lagged Fibonacci generator

Opóźniony generator Fibonacciego LFG jest ulepszeniem liniowego generatora kongruencyjnego i opiera się na uogólnieniu ciągu Fibonacciego. Kolejne liczby wyrażają się następującym wzorem

$$x_n = x_{n-k} + x_{n-l} \mod M \ (n \ge \max(k, l)).$$

Zbadamy również inną modyfikację tzw. subtractive lagged Fibonacci generator zadaną rekurencją

$$x_n = x_{n-k} - x_{n-l} \mod M \quad (n \ge \max(k, l)).$$

Powyższe generatory przetestujemy z parametrami 2^{10} , 5, 12 oraz z parametrami zaproponowanymi przez Knutha - 2^{30} , 100, 37, a pierwszy z nich dodatkowo z parametrami 2^{10} , 1, 2, co odpowiada generatorowi Fibonacciego bez opóźnienia.

2.4 RC4(32)

Generator RC4(m) należy do nieco bardziej zaawansowanych generatorów, ponieważ tak na prawdę składa się z dwóch algorytmów: KSA oraz PRGA. Parametrem przyjmowanym przez niego jest pewien ciąg liczb (klucz) ze zbioru $1, \ldots, m-1$, który podlega permutacjom, do czego służy algorytm KSA, działający zgodnie z poniższą idea:

$$\operatorname{KSA}(K)$$

for $i := 0$ to $m-1$ do
 $S[i] := i$
end for

 $j := 0$
for $i := 0$ to $m-1$ do
 $j := j + S[i] + K[i \mod L]$
 $\operatorname{swap}(S[i], S[j])$
end for
 $i, j := 0$

gdzie S - początkowo permutacja identycznościowa, K - podany klucz o długości L. Następnie, na podstawie wyniku KSA, algorytm PRGA używając operacji XOR, zwraca liczby pseudo-losowe, również ze zbioru $\{1,...,m-1\}$, zgodnie z poniższym:

PRGA

$$\begin{aligned} & \textbf{while} \ r \in \mathcal{N}_+ \ \textbf{do} \\ & i := i+1 \\ & j := j+S[i] \\ & \textbf{swap}(S[i],S[j]) \\ & Y_r \leftarrow S[S[i]+S[j]] \\ & \textbf{end while} \end{aligned}$$

Przetestujemy powyższy generator dla kluczy $\{0,1,2,\ldots,31\}$ oraz $\{15,10,21,13,24\}$.

2.5 Exclusive OR Generator

Jest to generator zwracający bity (liczby 0 lub 1). XORG opiera się na ciągu 127 bitów (nazywanym ziarnem), a kolejne liczby są postaci

$$x_n = x_{n-1} \oplus x_{n-127} \quad j > 128.$$

(Dla przypomnienia: operacja XOR daje wynik prawdziwy \iff nieparzysta liczba zdań na wejściu jest prawdziwa). W projekcie opieramy się na ziarnie zaproponowanym w [1].

3 Testy

W tej sekcji przedstawimy wybrane testy statystyczne. W każdym z testów interesuje nam wyliczona dzięki niemu p-wartość, która informuje nas o prawdopodobieństwie zajścia hipotezy zerowej - w przypadku testowania generatorów H_0 zakłada, że ciągi pochodzą w rozkładu jednostajnego.

3.1 χ^2 test

Jest to bardzo popularny test statystyczny, w naszej implementacji przyjmuje liczby z przedziału [0,1]. Test zakłada, że otrzymujemy n liczb, z których każda należy do jednej z k kategorii - tutaj są to równe podprzedziały odcinka jednostkowego. Liczymy liczbę obserwacji z kategorii s, czyli zmienną Y_s , która dla większych ciągów powinna dążyć do iloczynu np_s , gdzie p_s jest prawdopodobieństwem wpadnięcia obserwacji do kategorii s. Następnie liczymy statystykę

$$\hat{\chi}^2 = \sum_{i=1}^k \frac{(Y_i - np_i)^2}{np_i},$$

a także p-wartość korzystając z faktu, że powyższa statystyka powinna mieć rozkład χ^2 z k-1 stopniami swobody.

3.2 Kolmogorow-Smirnov test

W implementacji do niniejszego projektu zaproponowany przez nas test przyjmuje ciąg liczb z odcinka [0, 1]. Test sprawdza, czy rozkład w populacji dla pewnej zmiennej losowej, różni się od założonego rozkładu teoretycznego, gdy znana jest jedynie pewna skończona liczba obserwacji tej zmiennej. Dystrybuanta empiryczna dana jest wzorem

$$\hat{F}_X(x) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \mathbf{1}(X_i \le x).$$

Dla $n \to \infty$ statystyka

$$\hat{D}_n = \sqrt{n} \sup_{x \in \mathbb{R}} |\hat{F}_X(x) - F_X(x)|$$

daży do rozkładu Kołmogorowa - Smirnova

$$P(\hat{D}_n \le t) \to 1 - \sum_{i=1}^{\infty} (-1)^{i-1} e^{-2i^2 t}.$$

3.3 Frequency monobit test

Jest to test przyjmujący dane w postaci ciągu bitów, który sprawdza w nim proporcje 0 i 1. Po prawdziwie losowym ciągu spodziewamy się, że proporcje te powinny być zbliżone. W celu wykonania tego testu, przekształcamy bity 0 na -1. Test działa na podstawie Centralnego Twierdzena Granicznego: gdy mamy niezależne zmienne losowe X_1, X_2, \ldots o rozkładzie $P(X_i = -1) = P(X_i = 1) = \frac{1}{2}$, to na podstawie CTG widzimy, że rozkład statystyki danej wzorem

$$S_n = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i$$

dąży do N(0,1). Teoretyczna p-wartość dla $S_n = x$ będzie równa

$$P(|m| > |x|) = 2(1 - \phi(|S_n|))$$

(gdzie ϕ jest dystrybuantą rozkładu normalnego) i tak też ją liczymy.

3.4 Runs test

 $Runs\ test$ to drugi w tym projekcie test działający na ciągach bitów. Opiera się on na wyznaczeniu liczby nieprzerwanych sekwencji identycznych bitów w badanym ciągu. Przebieg długości k składa się z k identycznych bitów i z obu stron jest ograniczony bitem o przeciwnej wartości. Celem testu jest określenie, czy liczba przebiegów jedynek i zer o różnej długości jest zgodna z oczekiwaniami dla losowego ciągu. Do porównania z innymi wynikami i określeniem wyniku testu potrzebna jest również p-wartość, którą otrzymujemy ze wzoru

$$p = erfc\left(\frac{|V_n - 2n\pi(1-\pi)|}{2\sqrt{2n}\pi(1-\pi)}\right),\,$$

dla V_n będącego statystyką liczoną jako

$$V_n = \sum_{k=1}^{n-1} r(k) + 1,$$

gdzie r(k) = 0, gdy sąsiednie bity są takie same, oraz r(k) = 1 w przeciwnym wypadku. Test dokładniej opisany jest w [2].

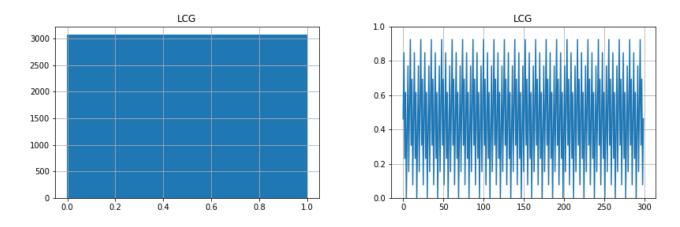
4 Second-level testing

Second-level testing polega na sprawdzeniu czy p-wartości otrzymywane z wcześniej opisanych testów również mają rozkład jednostajny na (0,1). Za pomocą wybranego generatora uzyskujemy ciąg liczb/bitów (mamy nadzieję, że pseudo-losowych) i dzielimy go na R podciągów, każdy o długości N. Dla każdego z otrzymanych podciągów liczymy wybranym testem p-wartość. Następnie ciąg p-wartości testujemy ponownie, podobnie jak we wcześniejszych testach ciągów liczb - w przypadku second-level testing zwykle używamy wtedy jako drugiego testu χ^2 . Ostatecznie otrzymujemy znów jedną p-wartość, która sugeruje, czy uzyskane p-wartości były także rozłożone losowo.

5 Wyniki

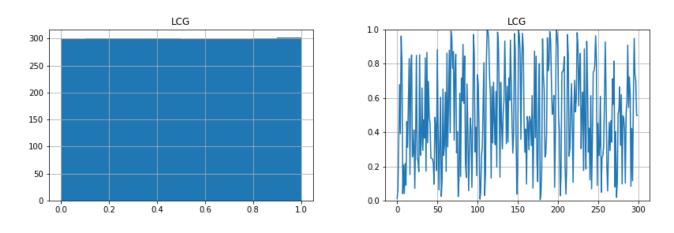
Zobaczymy jak prezentują się histogramy i wykresy dla poszczególnych generatorów. W każdym histogramie rozważamy ciągi o dobranej przez nas długości, a dla każdego wykresu ograniczamy sekwencję do pierwszych 300 liczb, aby zachować przejrzystość prezentowanych wyników.

5.1 LCG

Rysunek 1: LCG(13, 1, 5)

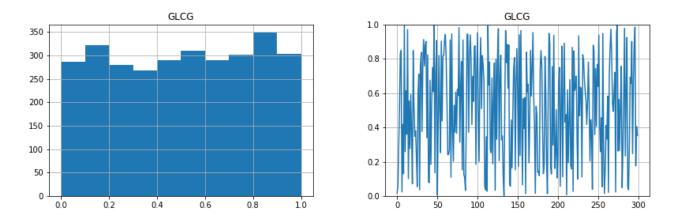
Słupki histogramu nie różnią się co sugeruje, że mamy do czynienia z rozkładem jednostajnym. Problem w tym, że wyniki przedstawione na wykresie są cykliczne. Ze względu na krótki okres powyższego generatora zauważamy pewien wzorzec w wygenerowanej ścieżce.

Rysunek 2: $LCG(2^{10}, 5, 7)$

Dla innych parametrów otrzymany histogram jest podobny do poprzedniego i ponownie przypomina prostokąt. Różnicę zauważamy w wykresie, dla którego tym razem liczby nie utworzyły wyraźnego wzoru. Wobec tego, wygenerowana sekwencja wygląda na jednostajną i niezależną.

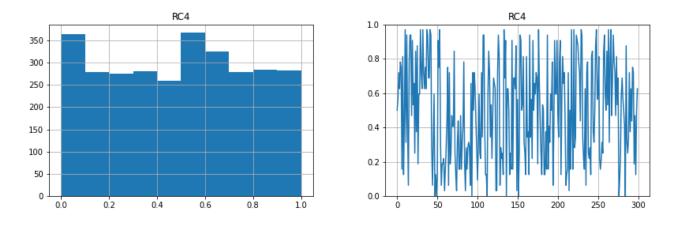
5.2 GLCG

Rysunek 3: $GLCG(2^{13}, 1, 5)$

Tutaj histogram wygląda gorzej - zauważamy różnice w wysokości słupków. Wygenerowana sekwencja liczb nie rozkłada się jednostajnie i wydaje się być niezależna. Na wykresie nie widać konkretnie zarysowanej tendencji.

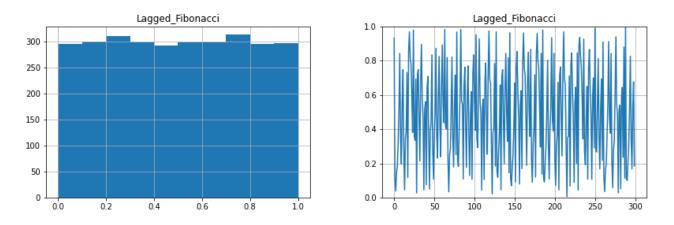
$5.3 \quad RC4(32)$

Rysunek 4: $RC4(32, \{0, ..., 31\})$

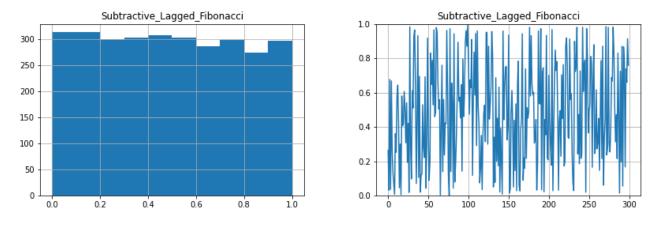
Histogram odbiega od idealnego, co wynikać może z niewłaściwego doboru kluczy. Otrzymana ścieżka nie ma wzorca.

5.4 Lagged Fibonacci generator

Rysunek 5: $LFG(2^{10}, 1, 2)$

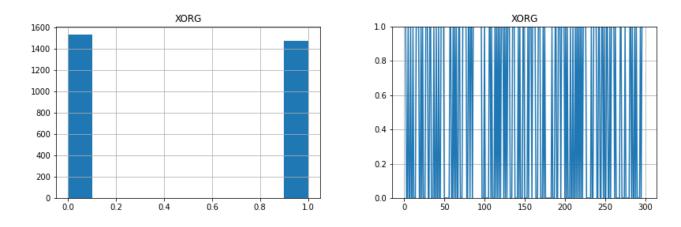
Otrzymane wyniki są zgodne z naszymi oczekiwaniami - wyglądają na losowe i jednostajne, pomimo drobnych różnic wysokości słupków.

Rysunek 6: $SLFG(2^{30}, 100, 37)$

Ponownie zauważamy drobne odstępstwa w histogramie i niezależność wygenerowanych liczb.

5.5 Exclusive OR Generator

Rysunek 7: XORG

W tym przypadku generowane są tylko zera lub jedynki, co widać na otrzymanym histogramie. W wygenerowanej ścieżce liczby nie utworzyły żadnego wzoru.

5.6 $\Pi, e, \sqrt{2}$

Zestawienie wyników dla liczb niewymiernych

	Irrational number	RUNS	FM	CHI2	KS	second level RUNS	second level FM	second level CHI2	second level KS
0	pi	0.422674	0.613721	0.746874	0.554221	0.759756	0.554420	0.897763	0.678686
1	е	0.610927	0.926876	0.594775	0.521477	0.021999	0.834308	0.191687	0.494392
2	sqrt2	0.279069	0.817751	0.111701	0.310881	0.978072	0.514124	0.437274	0.366918

Dla Runs test oraz Frequency Monobit test uzyskane p-wartości są w miarę duże, w związku z czym nie mamy podstaw do odrzucenia hipotezy zerowej, mówiącej o braku losowości rozwinięć binarnych badanych liczb niewymiernych. Dla testu χ^2 oraz Kołmogorowa-Smirnova p-wartości są zdecydowanie większe od przyjętego poziomu istotności $\alpha=0.01$ zatem możemy uznać, iż obserwacje pochodzą z rozkładu jednostajnego. Owe spostrzeżenia dotyczą również second-level testing.

6 Porównanie

Na podstawie wykonanych testów statystycznych zbadamy wybrane generatory i porównamy je poprzez zestawienie odpowiednich p-wartości.

6.1 Testy generatorów

Wyniki dla ciągu o długości 100

	generator	CHI2	KS	RUNS	FM
0	LCG(13, 1, 5)	0.122325	0.531679	0.091938	0.870568
1	LCG(2 ¹ 0, 3, 7)	0.834308	0.480274	0.007944	0.800282
2	LCG(2 ¹⁰ , 5, 7)	0.851383	0.680495	0.713641	0.527089
3	GLCG(2 ¹ 0, (3, 7, 68))	0.983453	0.965181	0.977183	0.026857
4	GLCG(2^13-1, (3, 7, 68))	0.924076	0.986711	0.827991	0.571608
5	Lagged Fibonacci(2^10, 1, 2)	0.699313	0.758658	0.654634	0.375921
6	Lagged Fibonacci(2^10, 5, 12)	0.514124	0.554344	0.206077	0.184126
7	Lagged Fibonacci(2^30, 100, 37)	0.514124	0.766764	0.715885	0.144127
8	Subs Lag Fibonacci(2^10, 5, 12)	0.657933	0.899192	0.038082	0.899343
9	Subs Lag Fibonacci(2^30, 100, 37)	0.249284	0.078423	0.598871	0.770196
10	RC4(32, {0,,31})	0.350485	0.198081	0.530285	0.858028
11	RC4(32, {15, 10, 21, 13, 24})	0.983453	0.895555	0.535663	0.179712
12	XORG	0.759756	0.189280	0.231510	0.841481

Dla ciągu długości 100 każdy generator (poza $LCG(2^{10},3,7)$ dla testu Runs) przechodzi każdy z przeprowadzonych przez nas testów.

Wyniki dla ciągu o długości 1000

	generator	CHI2	KS	RUNS	FM
0	LCG(13, 1, 5)	0.000000	0.000014	1.090012e-07	9.862868e-01
1	LCG(2^10, 3, 7)	0.999996	1.000000	2.285921e-23	8.728811e-01
2	LCG(2 ¹⁰ , 5, 7)	1.000000	1.000000	7.188201e-01	9.521556e-01
3	GLCG(2^10, (3, 7, 68))	0.998169	0.991017	0.000000e+00	4.704481e-11
4	GLCG(2^13-1, (3, 7, 68))	0.877083	0.561450	8.278778e-01	1.258271e-04
5	Lagged Fibonacci(2^10, 1, 2)	0.867692	0.691580	0.000000e+00	7.274494e-10
6	Lagged Fibonacci(2^10, 5, 12)	0.223648	0.634569	2.499282e-01	4.999579e-02
7	Lagged Fibonacci(2^30, 100, 37)	0.848027	0.601450	3.312205e-01	5.674682e-02
8	Subs Lag Fibonacci(2^10, 5, 12)	0.707513	0.283399	2.441494e-01	3.270861e-01
9	Subs Lag Fibonacci(2^30, 100, 37)	0.002428	0.396478	6.178156e-01	8.173613e-01
10	RC4(32, {0,,31})	0.016149	0.027737	6.465415e-01	5.153446e-01
11	RC4(32, {15, 10, 21, 13, 24})	0.029011	0.144373	8.873002e-02	1.620954e-02
12	XORG	0.090936	0.210607	8.002820e-01	1.000000e+00

Dla dłuższego ciągu generator LCG(13,1,5) wypada znacznie gorzej niż poprzednio. Również w przypadku $GLCG(2^{10},(3,7,68))$ i $Lagged\ Fibonacci(2^{10},1,2)$ p-wartości uzyskane w $Runs\ test$ oraz $Frequency\ Monobit\ test$ są bardzo małe.

6.2 Second level testing

Ciąg długości 100 podzielony na 10 podciągów

	generator	result CHI2	result KS	result FM	result RUNS
0	LCG(13, 1, 5)	0.000040	6.164291e-12	3.250256e-09	0.000954
1	LCG(2 ¹ 0, 3, 7)	0.000199	3.504852e-01	7.399183e-01	0.035174
2	LCG(2 ¹⁰ , 5, 7)	0.000954	3.517354e-02	2.133093e-01	0.534146
3	GLCG(2^10, (3, 7, 68))	0.213309	5.341462e-01	2.133093e-01	0.213309
4	GLCG(2^13-1, (3, 7, 68))	0.008879	5.341462e-01	5.341462e-01	0.534146
5	Lagged Fibonacci(2^10, 1, 2)	0.066882	1.223252e-01	5.341462e-01	0.534146
6	Lagged Fibonacci(2^10, 5, 12)	0.534146	1.223252e-01	2.133093e-01	0.534146
7	Lagged Fibonacci(2^30, 100, 37)	0.004301	5.341462e-01	9.114125e-01	0.122325
8	Subs Lag Fibonacci(2^10, 5, 12)	0.066882	5.341462e-01	5.341462e-01	0.534146
9	Subs Lag Fibonacci(2^30, 100, 37)	0.350485	5.341462e-01	1.223252e-01	0.122325
10	RC4(32, {0,,31})	0.008879	5.341462e-01	6.688159e-02	0.534146
11	RC4(32, {15, 10, 21, 13, 24})	0.017912	3.504852e-01	5.341462e-01	0.911413
12	XORG	0.122325	7.399183e-01	3.964659e-05	0.122325

Ogólnie, najgorzej wypada generator LCG, który dla (13,1,5) nie przechodzi żadnego testu, a dla parametrów $(2^{10},z,7)$ - testu χ^2 . W pozostałych przypadkach nie mamy podstaw do odrzucenia H_0 na poziomie $\alpha=0.01$, chociaż nieco niższe wyniki od przyjętego α zauważamy dla kilku generatorów w teście χ^2 . Dodatkowo, p-wartość w teście Frequency Monobit dla XORG jest niewielka.

Ciąg długości 1000 · 2¹⁰ podzielony na 1000 podciągów

	generator	result CHI2	result KS	result FM	result RUNS
0	LCG(13, 1, 5)	0.000000	0.000000	0.000000	0.000000
1	LCG(2^10, 3, 7)	0.000000	0.000000	0.000000	0.000000
2	LCG(2^10, 5, 7)	0.000000	0.000000	0.000000	0.000000
3	GLCG(2^10, (3, 7, 68))	0.000000	0.000000	0.000000	0.000000
4	GLCG(2^13-1, (3, 7, 68))	0.697257	0.680755	0.000000	0.000000
5	Lagged Fibonacci(2^10, 1, 2)	0.000000	0.000000	0.000000	0.000000
6	Lagged Fibonacci(2^10, 5, 12)	0.856359	0.024688	0.000449	0.000021
7	Lagged Fibonacci(2^30, 100, 37)	0.589341	0.994944	0.723804	0.587274
8	Subs Lag Fibonacci(2^10, 5, 12)	0.061260	0.371941	0.000209	0.502247
9	Subs Lag Fibonacci(2^30, 100, 37)	0.053286	0.018668	0.870856	0.459717
10	RC4(32, {0,,31})	0.000000	0.000000	0.827279	0.705466
11	RC4(32, {15, 10, 21, 13, 24})	0.000000	0.000000	0.469232	0.506194
12	XORG	0.073417	0.628790	0.000109	0.336111

W tym przypadku tylko Lagged Fibonacci oraz Subtractive Lagged Fibonacci dla $(2^{30}, 100, 37)$ spełniają wszystkie testy. Zatem owe generatory dla tak przyjętych parametrów są najlepsze. Dodatkowo, generator RC4 z różnym doborem kluczy zdaje się być losowy.

Literatura

- [1] Tomasz Rolski, Symulacje stochastyczne i teoria Monte Carlo, http://www.math.uni.wroc.pl/~rolski/Zajecia/sym.pdf
- [2] NIST, A Statistical Test Suite for Random and Pseudorandom Number Generators for Cryptographic Applications, http://www.math.uni.wroc.pl/~lorek/teaching/files/nistspecialpublication800-22r1a.pdf
- [3] Projekt, Introduction to simulations and Monte Carlo methods. Project nr 1, https://moodle.math.uni.wroc.pl/pluginfile.php/17083/mod_resource/content/2/2022_monte_carlo_project1.pdf